

Hvorfor er der forskel på at reklamere i fjernsynet og i andre medier? I SF er vi tilfredse med, at fjernsynsreklamer er undtaget. Men ifølge flere hørings svar er det med medieforliget igen blevet muligt med tv-reklamer for lægemidler. Hvordan hænger det sammen med det forbud her? Hvorfor skal en så omfattende ændring af reklameregler på sundhedsområdet vente på en revurdering og evaluering helt frem til 2006?

Endelig: Reklamer både i offentligt og privat regi koster penge og tid. Var det ikke bedre, at ressourcerne blev brugt til at behandle syge mennesker, som har behov for sundhedsydelser?

Alt i alt er det her et meget dårligt forslag, som SF er imod.

Marianne Jelved (RV):

Dette lovforslag får ikke støtte af Det Radikale Venstre. Det er ikke et spørgsmål, om markedsføringslovens bestemmelser er relevante eller ej, eller om de er tilstrækkelige eller ej i denne sammenhæng. Det er et spørgsmål om etik.

Dette lovforslag er et af en lang række typiske forslag fra den siddende regering. Og det er efter vores opfattelse et led i regeringens strategi for at gøre velfærdssamfundet til et marked. Vi taler i denne sammenhæng, når det er sundhedsydelser, om mennesker, der er mere eller mindre syge eller er bekymrede eller bliver bekymrede over det bombardement, der kan forventes af reklamer for sundhedsydelser.

Nu er vi pludselig på vej ind i et samfund, hvor vi ikke længere taler om behandlere, men om udbydere af sundhedsydelser. Vi taler heller ikke længere om patienter. Lovforslaget er fyldt af ordene »forbrugere af sundhedsydelser«. Vi taler om patienter, der er syge. Det er det gamle samfund. Med det nye er vi alle sammen forbrugere for Vorherre. Venstre taler om at give kvalificerede valg, at give patienterne, nå nej, forbrugere kvalificerede valg.

Så argumenterer Venstres ordfører med, at man skal kunne se praksislægens kompetencer. Det er ganske relevant. Men så spørger jeg alligevel: Kan kursusdeltagelse i et bestemt kursus sige forbrugere af sundhedsydelser noget kvalificeret? Hvem skal godkende eller se, at den fremhævelse af en kursusdeltagelse ikke er urimeligt vildledende i en bestemt sammenhæng? Eller måske er den bare rimeligt vildledende? Skal Sundhedsstyrelsen tjekke, om lægen har særlig interesse for børn, og om de kurser, der

trækkes frem, er relevante i en reklamesammenhæng?

Hvad er egentlig »urimeligt mangelfuld angivelse« – for at tage et citat? Hvad er urimeligt mangelfulde angivelser? Og hvad koster det at udstyre Sundhedsstyrelsen med mandskab eller kapacitet til at varetage disse nye opgaver? Ja, det koster ingenting – i hvert fald ikke efter lovforslagets angivelser.

Kl. 19.00

Hvordan skal Sundhedsstyrelsen prioritere? Hvilke opgaver skal tilsidesættes for at varetage denne nye opgave? Hvordan skal almindelige mennesker, patienter, kunne skelne mellem disse reklamers lødighed eller ikkelødighed og kunne vurdere, om en reklame er urimeligt eller kun rimeligt mangelfuld? Hvordan er ansvarsfordelingen mellem Sundhedsstyrelsen og udbyderen af sundhedsydelserne, efter som Sundhedsstyrelsen nu skal se på, om de holder sig inden for markedsføringslovens rammer?

Markedets natur forudsætter, at forbrugeren selv betaler. Det er rigtigt, at det enkelte menneske er bedst til at vælge, i særdeleshed når det selv skal betale. Men en efterspørgselsstyring af gratisydelser er en virkelig dyr og uprioriteret anvendelse af borgernes skatte kroner efter Det Radikale Venstres opfattelse.

En naturlig konsekvens af vedtagelsen af et sådant lovforslag er den direkte vej til at kræve brugerbetaling på alle sundhedsydelser, ellers har det ingen mening at markedsføre hele sundhedsområdet. Og slet ikke når vi taler om en offentlig del, det, der i dag er gratis. Men markedet har sin pris, og den kommer borgerne til at betale, når de er blevet reduceret til forbrugere.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte lovforslaget.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan heller ikke støtte dette forslag. Enhedslisten er i høj grad optaget af at sætte mennesket før markedet.

Jeg kan huske, at i sidste valgkamp talte Venstre også en gang imellem om, at man skulle se på mennesket først. Med det, der er blevet gennemført siden, har vi i høj grad set, at det var kapitalinteresserne, der kom først, og det er også det, vi ser her. Her er det vigtigere, at nogle private får mulighed for at reklamere og sælge flere ydelser, end de gør i dag, end det er at tage hensyn til de mennesker, der er syge og bekymrede. Det er ikke dem, man tager hensyn til med det her.